

Svar (22/3 96)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har intet at tilføje til regeringens tidligere redegørelser. Jeg skal for god ordens skyld blot gentage, at man fra amerikansk side har meddelt, at USA ikke har haft atomvåben stationeret i Grønland siden sommeren 1965, og at erklæringen var at betragte som definitiv.

På den baggrund agter regeringen ikke at anmode USA om en redegørelse.

Spm. nr. S 1591

Til skatteministeren (5/3 96) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at få relevante tidsfrister i lovgivningen og andre regler forlænget, således at ingen af de såkaldte selskabstømmere går fri for tiltale, blot fordi myndighederne ikke når at rejse sagerne, inden de er forældede?«

Begrundelse

I forbindelse med de mange sager om selskabstømning er de berørte myndigheder så hårdt belastet med sagsbehandling, at der kan opstå situationer, hvor det ikke når at blive rejst tiltale, før en eller flere tidsfrister oprinder.

Det vil være særdeles uheldigt, om selskabstømmere går fri for tiltale, blot fordi myndighederne ikke kan nå at gøre sagerne færdige inden udløbet af tidsfristerne.

Den bedste løsning må derfor være, om ministeren tager initiativ til at få tidsfristerne forlænget.

Svar (20/3 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Myndighedernes indsats i selskabstømnings-sagerne er fordelt mellem den strafferetlige forfølgning af selskabstømmerne forstået som de personer, der for selskabernes egne midler har købt og tåmt en lang række danske aktie- og anpartsselskaber, og de civile retlige erstatnings-sager, Skatteministeriet rejser mod sælgerne af tømte overskudsselskaber.

Politi og anklagemyndighed efterforsker i øjeblikket et stort antal straffesager vedrørende selskabstømmerne. Spørgsmålet om, hvornår de enkelte straffesager forælder og dermed, hvornår mulighederne for at rejse tiltale mod selskabstømmerne ophører, reguleres af straffeloven.

Forældelsesfristernes længde i straffeloven afhænger af, hvilken type af overtrædelse der er begået. I selskabstømnings-sagerne rejses sigtelse og tiltale normalt for skyldnersvig efter straffelovens § 283, stk. 1, nr. 3. Det er muligt, at der i nogle tilfælde vil blive rejst tiltale for skattesvig af særlig grov karakter efter straffelovens § 289. Forældelsesfristen for strafansvaret er som følge af de involverede beløbs størrelse i begge tilfælde 10 år. Der er efter min opfattelse ikke behov for at søge denne frist forlænget. Spørgsmål om ændringer i straffeloven henhører i øvrigt under Justitsministeriet.

Forældelsesspørgsmålet spiller også en rolle i det meget store antal erstatningssager Told- og Skattestyrelsen i øjeblikket forbereder mod de tidligere ejere af de tømte overskudsselskaber.

Dels er selve erstatningskravet undergivet en 5-årig forældelse ifølge lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer (»1908-loven«), dels kan forhøjelser af det skattekrav, der ligger til grund for erstatningssagen, kun foretages inden for den særlige ansættelsesfrist i skattestyrelseslovens § 35.

For så vidt angår ansættelsesfristen, er hovedreglen den, at et varsel om at forhøje en skatteansættelse skal foretages senest den 1. maj i det 4. år efter indkomstårets udløb. Det vil i praksis sige 3 år fra selvangivelsesfristen. Skattestyrelseslovens § 35 er netop blevet justeret ved lov nr. 1104 af 20. december 1995 om ændring af skattekontrolloven m.v., som Folketinget vedtog umiddelbart før jul sidste år, således at skattemyndighederne nu har forbedrede muligheder for at foretage de nødvendige undersøgelser og deraf følgende eventuelle forhøjelser af tidligere ansættelser. Denne ændring var blandt andet motiveret af erfaringerne fra arbejdet med selskabstømnings-sagerne.

Med hensyn til spørgsmålet om forlængelse af forældelses- og ansættelsesfrister, herunder i skatte- og afgiftslovgivningen, er det et grundlæggende princip, at allerede forældede forhold ikke senere genoplives. Derfor kan den nye regel i skattestyrelseslovens § 35 da også først anvendes fra og med indkomståret 1992.